

கலைஞரும் நானும்

36

கலைஞரை முதன்முதலில் சந்தித்து, எனது திருமணத்தின் போதுதான். 1972- ஆம் ஆண்டில், அவர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, அவரது தலைமையில் திருமணம் நடைபெற்றது. எதிர்த்தமாக கழக முன்னோடிக்கு மருமகனாக அமைந்ததால், கழகத்தினர் அனைவரும் திரண்டு வந்த திருமண நிகழ்வாக இருந்தது. அப்போது முதல், கலைஞரின் அன்புக்குப் பாத்திரமாக இருக்கிறேன்.

பத்து மாத்திரைகள்

1972-ஆம் ஆண்டு கலைஞர் இதயநோய்க்காக ஒரு நாளைக்குப் பத்துக்கும் மேற்பட்ட மாத்திரைகளை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவரது உடல் ஆரோக்கியத்துக்கு அந்த மாத்திரைகள் தேவையில்லாதது. எனவே சில அடிப்படை சோதனைகளுக்குப் பின், ‘அய்யா அந்த மாத்திரைகளை நிறுத்திவிடலாம்’ என்றேன்.

“எனக்கு இதய நோய் தொடர்பான சிக்கல் இல்லை என்பதை எப்படிச் சொல்கிறாய்?” எனக் கேட்டார். “அய்யா, இதயநோய் தொடர்பான அறிகுறிகள் 95 சதவிகிதம் பேருக்கு உண்மையாகவே இருக்கும். சிலருக்கு அந்த அறிகுறி இருக்கும், ஆனால், நோய் இருக்காது. நீங்கள் அந்த 5 சதவிகிதத்தினரில் இருக்கிறீர்கள்” என்றேன்.

“எனக்கு உறுதி செய்து காட்டு, நிறுத்தி விடுகிறேன்” என்றார். டிரட்மில்லில் ஓடச் செய்து இதயத் துடிப்பை அதிகரிக்கச் செய்து, சோதனை செய்து பார்க்கும் ஒரு முறை உள்ளது. அதைச் செய்து பார்த்ததில் அவருக்கு எந்தப் பிரச்சினையுமில்லை என்பதை உறுதி செய்தேன். அன்றிலிருந்து மாத்திரைக்கு விடை கொடுத்தார். அந்த நிகழ்வுக்குப் பின் அவருக்குப் பிடித்த மருத்துவராகிவிட்டேன். எனது பெயரை முழுமையாகச் சொல்லமாட்டார். செல்லமாக ‘சொக்கு’ என்பார்.

மாடிப்புகளில் ஓட்டம்

சில நேரங்களில் அவரின் கிருக்கிபிடி கேள்விகள் திகைக்க வைக்கும். ஒருநாள் கோபாலபுரம் வீட்டில் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, “எல்லோரது இதயத்தையும் பார்த்துக் கொள்கிறாயே, உன் இதயத்தை எப்படிப் பார்த்துக்குவே?” எனக் கேட்டார். “நான் ஏழாவது மாடியில் பணியாற்றுவதால், படியேறிச் செல்வதன் மூலம் எனது இதயத் துடிப்பினை சோதித்துக் கொள்வேன் ஐயா” என்றேன். “அப்படியெனில், நானும் அப்படியே செய்கிறேன்” என 20 தடவைக்கு மேல் மாடிப்புகள் ஏறி இறங்கி வந்தார். அந்த முனைப்பு ஆச்சரியம் அளிக்கும்.

அவருக்கு மட்டுமல்ல, அவரைச் சார்ந்தோருக்கும் ஏதாவது என்றால் துடித்துவிடுவார். ஒருநாள் நள்ளிரவில் போன் செய்தார். “விரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்களுக்கு இதயப் பிரச்சினை. நீ உடனே போய்ப் பார்த்துவிட்டு வா எனக் கார்

அனுப்பினார்”. அதுபோல கலைஞர் குறிப்பிட்டு கழகத்தினர், எம்.எல்.ஏ எனப் பலருக்கும் நான்தான் இதய மருத்துவராக இருக்கிறேன்.

நிற்காத நடைப்பயிற்சி

உடல்நலத்தை ஆரோக்கியமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், உடம்பிலும், மனதிலும் பாரம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக, ஜப்பானில் நடந்த சம்பவம் ஒன்றை அவருக்குச் சொன்னேன்.

“ஒருமுறை ஜப்பானில் நூறு ஆண்டு வாழ்வது எப்படி என்கிற தலைப்பில் பேசினேன். பத்தாயிரம் பேருக்கு மேல் கூட்டம், அதில் இரண்டாயிரம் பேர் எழுந்து உங்க பேச்சை கேட்க விரும்பவில்லை என்றனர். ஆனால், அவர்கள் எல்லாம் நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்ந்தவர்கள் அய்யா” என்றேன். “எப்படியாய் அப்படி வாழமுடியும்?” எனக் கேட்டவரிடம், “உங்களைப் போல மொழிக்காகவும், இனத்துக்காகவும், சமுதாயத்துக்காகவும் வாழ்பவர்கள் நீண்ட ஆயுளுடன் இருப்பார்கள்” என்றேன். அதையெல்லாம் ரசிப்பார். கேட்டுக் கொள்வார்.

முன்பெல்லாம் அவ்வப்போதுதான் நடைப்பயிற்சி செய்வார். “அய்யா நடைப்பயிற்சி இதயநலனுக்கு அவசியம், விடாமல் செய்யவும்” என வலியுறுத்தியதால் அந்தப் பழக்கத்தைச் செயல்படுத்தினார். “குறைந்தது அரைமணி நேரம் போகணும்” என்றேன். அவர் ஐம்பது நிமிடங்களுக்கு மேல் நடைப்பயிற்சி செய்யத் தொடங்கிவிட்டார். கடைசிவரை, நடைப்பயிற்சியை விடவில்லை.

“எல்லோரது இதயத்தையும் பார்த்துக் கொள்கிறாயே, உன் இதயத்தை எப்படிப் பார்த்துக்குவே?” எனக் கேட்டார்.

எவ்வளவு மழை பெய்தாலும் நடை நின்றதில்லை. அதுபோல உணவுமுறைகளில் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில், அவரைப் போல யாரையுமே பார்க்க முடியாது.

சிலேடைகளுக்குச் சிரித்தார்

சிலேடைகள், நகைச்சுவைகளால் அவர் பிறரை ரசிக்க வைப்பதுபோல, அவரை ரசிக்க வைப்பவர்களை அவருக்குப் பிடிக்கும். ஒருமுறை “அய்யா உங்க இதயம் உறுதியானது. அதில் எந்த நோயும் அண்டாது” என்றேன். “எப்படி அவ்வளவு உறுதியாகச் சொல்ற?” எனக் கேட்டார். “ஆமாம், அண்ணா மறைவின்போது உன் இதயத்தை இரவலாகத் தந்திடண்ணா, நான் வரும்போது கையோடு கொண்டு வருவேன் என அவரது இதயத்தை அல்லவா வாங்கி வைத்துருக்கிறீர்கள். அதனால் அந்தக் கொள்கை உறுதிக்கொண்ட இதயத்தில் நோய்கள் அண்டாது” என்றேன். அதை அவ்வளவு வெகுவாக ரசித்தார்.

அதுபோல, மற்றொருமுறை அவர் இருந்த மேடையில் பேசுகையில், எல்லோருக்கும்

ஸ்டெடஸ்கோப் வைத்துக் கேட்டால் ‘லப் டப், லப் டப்’ எனக் கேட்கும். தலைவரின் இதயம் மட்டும் ‘தமிழ், தமிழ்’ எனக் கேட்கும் என்றேன். இப்படிச் சிலேடைப் பேச்சுகளால் அவரை ஈர்க்க முடியும்.

இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில் முதல்

ஒருமுறை தொலைக்காட்சியில் பேசுகையில், ‘ஆயிலைக் குறைத்து, ஆயுளைக் கூட்டுவோம்’ என கூறியிருந்தேன். அதன்பின்னர் கலைஞரை சந்திக்க வந்திருந்தபோது, நீ டி.வி.ல் சொன்னியே அது நல்ல ஆலோசனை என பாராட்டினார். அதுபோல கல்லூரி நிகழ்ச்சிகளுக்கு அழைத்தால் தவறாமல் வருவார், ஆலோசனைகளும் அளிப்பார். ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்தபோதுதான், நீங்களெல்லாம் இதயமாற்று அறுவைச் சிகிச்சையை இங்கேயே செய்யணும் என வலியுறுத்தியதுடன், அதற்கு அரசின் முழு ஒத்துழைப்பை அளித்துத் தொடங்கி வைத்தார். இந்தியாவிலேயே முதல்முறையாக அரசு மருத்துவமனையில் அந்த சிகிச்சை தொடங்கியது.

டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் மருத்துவ பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக என்னை நியமிக்க விரும்பினார். அதற்குரிய தகுதியும், முன்னுரிமையும் எனக்கு இருந்தது. ஆனால், எனக்கு நிர்வாக பணிகளை வராது என்பதால் நான் மறுத்து விட்டேன். அந்த வருத்தம் அவருக்கு இருந்ததை அறிவேன். நான் மருத்துவராக இருப்பதையே விரும்புகிறேன் என அவரிடம் சொல்லிவிட்டேன்.

கைநாடியும், கண்களும்

“கை நாடி பார்த்தே இதயப் பிரச்சினைகளை அறியலாம் என்கிறார்களே உண்மையா?” என்று ஒருநாள் கேட்டார். “ஆமாம், முடியும். ஆனால் இதுதான் பிரச்சினை என்பது ஆய்வகச் சோதனைக்குப் பின்னரே தெரியும். ஆனால், பிரச்சினை இருக்கு என்பதை கை நாடித் துடிப்பில் கண்டுபிடித்துவிட முடியும்” என்றேன். ‘அப்படினா, என் கையைப் பாருமயா’ என்பார்.

இந்தப் பழக்கம் ஒரு எழுதப்படாத ஒப்பந்தமாகவே நீடித்தது. எங்காவது வெளியில், நிகழ்ச்சிகளின்போது பார்த்தால், நான் அவர் கையைப் பிடிப்பதுபோல பிடித்து நாடி பார்ப்பேன். நாடி பார்க்கிறேன் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அது எனக்கும் அவருக்கும் மட்டுமே தெரிந்த ரகசியம். அப்போது எனது கண்களைப் பார்ப்பார். நானும் ஒன்றும் இல்லை என்று ஜாடை செய்து விடுவேன். இப்படி அன்பால், அரவணைப்பால், நல்லுணர்வால் என்னைப் பிணைத்த தலைவர் கலைஞர்.

“நீ இதயத்தை நல்லா பார்த்துகிறியே, ஆனால், இந்த முதுகுவலியை ஒண்ணும் செய்ய முடியலையே” என்பார். அவரது இதயம் இப்போதும் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நான் நாடி பிடித்துப் பார்க்கிறேன். எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் அந்த நினைவுகளுக்கு அழிவில்லை.

...பகிர்வார்கள்

திராவிடம் கற்கலாம் வாருங்கள்!

‘திராவிடச் சிந்தனையால் ஈர்க்கப்படாமல் இருந்திருந்தால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்திருப்பேன்’ என்பார் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர். மாக்ஸிம் கார்க்கியின் ‘தூய்’ நாவலை, கவிதையாகப் படைத்ததில் தொடங்கி தனயனுக்கு ஸ்டாலின் என்று பெயர் வைத்தது வரை கம்யூனிசத்தின் மீதான பற்று, கலைஞருக்கு வாழ்நாள் முழுக்கத் தொடர்ந்தது.

அமெரிக்காவில் உள்ள ஸ்டான்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில், மாணுவியல் துறையில் ‘Marxism and Dravidian Politics’ என்ற பெயரில் புதிதாக ஒரு பாடம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் நடந்த அரசியல் மாற்றம் குறித்தும், இனம், வர்க்கம், சாதி, பாலினம், மொழி ஆகியவற்றின் மீது திராவிட அரசியல் செலுத்திய தாக்கம் குறித்தும் இப்படிப்பின் மூலம் மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இலையுதிர்கால (Autumn) படிப்பாக அறிமுகம் செய்யப்படும் இதில் மார்க்ஸ், அம்பேத்கர், பெரியார் பற்றியும் ஆழமாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. திராவிட மாதமான செப்டம்பர் - 26 தொடங்கி, டிசம்பர் 8 அன்று இப்பாடம் நிறைவடைகிறது.

சர்வதேச அளவில் திராவிட இயக்கம் குறித்த ஆய்வுகள் மேலும் ஆழமாக விரிவடையும், இந்தியாவுக்கு வழிகாட்டவும் இம்முயற்சி உதவும்.

[:பிளாஷ்பேக்]

உழைப்புக்கு எடுத்துக்காட்டு!

1988-ஆம் ஆண்டு, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள், எனது தாய் - தந்தையரின் (குமாரி - இராஜேந்திரன்) திருமணத்தை நடத்தி வைத்தார். அவரின் வாழ்த்துரையில் மாவீரர் அலெக்சாண்டர், கார்ல் மார்க்ஸ் ஆகியோரைப் போல லட்சிய வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்று வாழ்த்தியுள்ளார். அந்த நிகழ்வின்போது முன்னாள்

அமைச்சர் ஆற்காடு வீராசாமி, துரை முருகன், முன்னாள் மாவட்டக் கழகச் செயலாளர் தனிசி பாடி பொன்முடி ஆகியோரும் இருந்தனர். இந்த நிகழ்வை முடித்துக் கொண்டு தலைவர் அவர்கள் தேர்தல் நிதி அளிப்புப் பொதுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றதாக என் தந்தை என்னிடம் பெருமையாகக் கூறுவார்.

-இரா.ராஜசேகர், மாவட்ட தொண்டர் அணி துணை அமைப்பாளர், திருவண்ணாமலை தெற்கு மாவட்டம்.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறு குறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்பங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018. வாட்ஸாப் எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

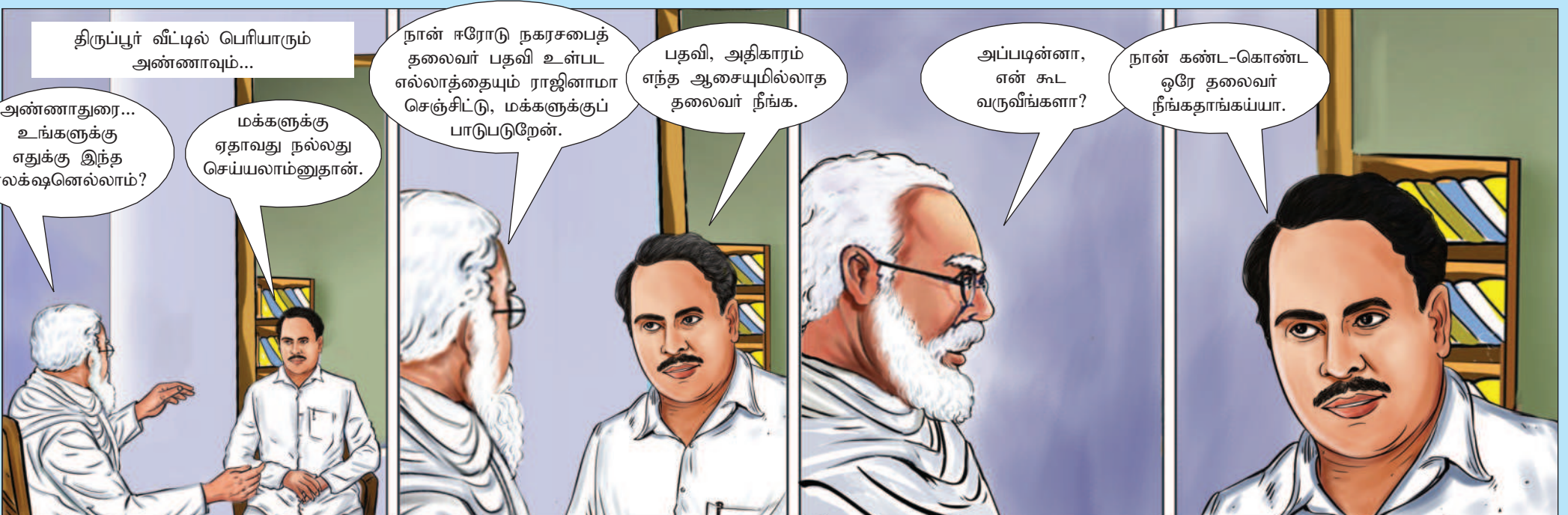
அமெரிக்கப் பயணம்!

1971-ஆம் ஆண்டில், கண்ணில் ஏற்பட்ட வலிக்கு சிகிச்சை எடுப்பதற்காக அமெரிக்கா புறப்பட்டார் கலைஞர். கண்ணில் அடிக்கடி வலி ஏற்பட்டு, தாங்கிக்கொள்ளவே முடியாத நிலை என்பதால், மருத்துவர்கள் ஆலோசனையின் பேரில், அமெரிக்கா புறப்பட்டார் கலைஞர். அமெரிக்க அரசாங்கமும் அழைத்திருந்தது. சிகிச்சைக்குப் புறப்பட்ட அந்த நேரத்திலும், யொள்ளாச்சி நாடாளுமன்றத் தொகுதி இடைத் தேர்தலை முடித்துவிட்டு, நவம்பர் மாதம் 8-ஆம் தேதி விமானம் ஏறினார் கலைஞர்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

243

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்